

Kootud lips

PILLE HERMANN

Vahelduse mõttes võib siidlipsu asemel ette siduda kootud lipsu. Eestis isetehtud lipsud veel väga populaarsed ei ole, kuid mujal ilmas on need laialt levinud.

Tehakse küll kitsamaid ja laiemaid, küll triibulisi ja täpilisi, erk-kollastest ja roosadest rääkimata. Eks iga kuduja peab arvestama oma oskustega, kas ta võtab ette lihtsa parempidises koes lipsu või hoopiski läheneb eestlasele omaselt uhke vikkelmustriga. Egas lips ole sall, vaid peab ikka soliidsest ümber kaela olema. Seetõttu ei ole otstarbekas seda väga pakust lõngast kududa, pigem eelistada peenemat kudumismaterjali. Millises hinnaklassis lõng valida, sõltub juba sellest, kui kallid on lipsu kandja lipsu kudujale. Kui olete kivilipsu austaja, siis esmalt kuduge sobivas suuruses ristkülikukujuline tükk, mis murdke keskelt pooleks. Murdmiskohale õmmelge sobivas toonis pael või kuduge lipsuga samasest materjalist riba. Kinnitage kumm läbi riba kivilipsu taha.

PILLE HERMANN

Looge silmused vardale. Seejärel jagage silmused vaheldumisi varrastele – esimene silmus esimesele vardale, teine silmus teisele, kolmas silmus esimesele, neljas teisele vardale. Ja nii, kuni silmused on jagatud neljale vardale. Edasi alustage viie vardaga ringselt kudumist. Kui soovite klassikalist lipsu, mis on alaosas natuke laiem, ärge unustage silmuseid juurde kasvatada.

Selliselt alustatud lipsu algus jääb korrektne ning hiljem ei ole tarvis otsa kokku õmmelda.

Kauni lõpptulemise saamiseks on lipsu lõpetamisel kootud kaks silmust parempidi ületõstmisega kokku (esimene silmus parempidi kudumata ära tõsta, teine silmus parempidi kududa, esimene silmus üle teise silmuse tõsta). Kaval nipp on selles, et silmused on kokku võetud vaheldumisi – ikka üks silmus esimeselt vardalt, teine silmus teiselt –, nii jääb taas hilisem otsa kinniõmblemine ära.

